

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1489, fremsættelsen i tidenden sp. 3571).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 6 på dagsordenen opførte, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om salg af mindreværdige plantenyheder.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1527, fremsættelsen i tidenden sp. 3571).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Chr. Thomsen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til de to foreliggende lovforslag. Området er så specielt, at jeg mener, det bedst egner sig til en kort gennemgang i et udvalg.

Når man nu vil søge at beskytte forædlerrettigheder til plantenyheder, må man nærmest undre sig over, at det har været så længe, inden det er sket. På alle andre områder beskytter man nyheder med patent. I udlandet beskytter man da også plantenyheder, og det har man gjort allerede i flere år.

Dansk landbrug, skovbrug og gartneri har beskæftiget sig med disse problemer, og når dansk jorddyrkning står på så højt et stade, skyldes det i høj grad dem, der har interesseret sig for at forædle og forbedre sorterne. Dette arbejde er for en stor del udført som interessearbejde uden egentlig udsigt til nogen sinde at give de enkelte personer økonomisk gevinst.

På grund af områdets særlige karakter har det faktisk været noget svært at finde en ordning, der kunne beskytte både den, der frembringer nyheden, og så forbrugerne. Jeg mener, lovforslaget deler sol og vind nogenlunde lige, og jeg vil tilføje, at jeg kan tiltræde princippet i det. Vedtager man lovforslaget, som det foreligger, vil det være muligt at tiltræde den internationale konvention af 1961, og så vil vi på dette område ligge nogenlunde på linje med andre nationer.

Til slut lige en enkelt bemærkning om lovforslaget om salg af mindreværdige

plantenyheder. Det er ikke altid sådan, at en nyhed også har nytteværdi, og derfor foreslås det i lovforslaget, at når det drejer sig om nytte- og næringsplanter, skal også deres dyrkningsværdi afprøves. Når denne bestemmelse ikke er taget med i lovforslaget om forædlerrettigheder for planter, skyldes det, at der i den internationale konvention intet står derom.

Også dette lovforslag kan jeg tiltræde, og jeg skal anbefale begge lovforslagene til en hurtig og velvillig behandling.

Formanden: Jeg henstiller, at der er mere ro i salen under forhandlingen.

Dalsgaard: Selv om planteforædling må tillægges stor betydning for landbrug, skovbrug og havebrug, og selv om det har eksisteret i mange år, findes der til dato ingen speciel dansk lovgivning på dette felt. Jeg er enig med den ærede ordfører for socialdemokratiet i, at dansk planteforædling alligevel står på et højt stade. Men selv om det hidtil er gået godt, mener vi dog fra venstres side, at det kan være rigtigt og rimeligt, at vi får en slags plantepatentlov, hvorefter forædlerrettighederne for planter beskyttes. Vi håber samtidig, at vi derigennem finder en ordning, som ikke alene beskytter udenlandske plantenyheder her i landet, men at der tillige bliver en sådan gensidighed, at danske forædlere får tilsvarende beskyttelse i udlandet.

Jeg er klar over, at det på et lovgivningsområde af denne karakter kan være vanskeligt og usikkert at afgrænse og definere rammerne for denne beskyttelse. I lovforslagets første paragraf finder vi reglerne for anerkendelse af plantenyheder i almindelighed, medens der i den følgende paragraf, § 2, gives visse særbestemmelser for de såkaldte frøformerede planter. Normalt skal der kunne påvises afvigende karakteristika for anerkendelse af en plantenyhed, men dette krav lempes for de frøformede planter, idet man ikke her kræver bevis for fysiologiske forskelle, men nøjes med dokumentation for, at der er udført et forædlingsarbejde.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at Pariserkonventionen af 2. december 1961 vedrørende de internationale